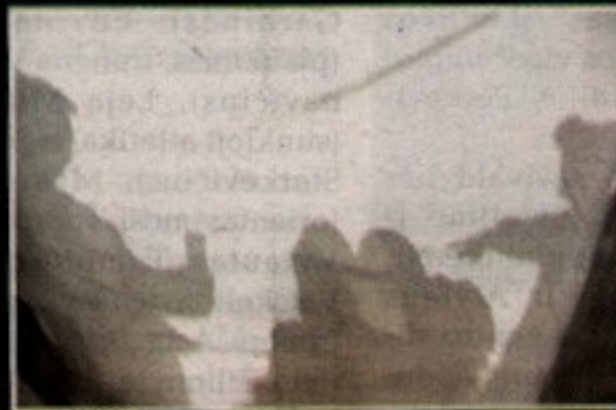

PUTINŲ BALSAI

Ar reikia mokykloje psichologo?

Iš šešėlių pasaulio grimasų.

Psichologas mokykloje yra privaloma

Dažnai mėgstama pabrėžti, kad šių dienų visuomenės problemos – netinkamo auklėjimo šeimoje ir prasto ugdymo pasekmės. Kaip tautinis bruožas lietuviams priskiriamas kuklumas ir menkas savivertės jausmas, o šnekant apie jaunimo problemas, kalba pasisuka į patyčių mokykloje statistiką ir kitus ne itin malonius faktus.

Iš savo patirties mokykloje galiu pasidalyti pastebėjimu, jog vyrauja dvi pagrindinės

mokinių grupės – tie, iš kurių yra tyčiojamasi, ir tie, kurie tyčiojasi. Daugelis šiuolaikinio jaunimo yra patyrę patyčias, dėl kurių pranyksta noras eiti į mokyklą, susidaro didelės psichologinės problemos, kurios gali skatinti fizinį bei psichologinį savęs žalojimą.

Esu pati patyrusi patyčias mokykloje, kurių rezultatas buvo mokyklos pakeitimas, bijojimas naujų pažinčių bei mąstymas apie savižudybę. Tuo metu nebuvau supažindinta su informacija, kad mokykloje gali išsikalbėti psichologei. Vie-

šni nintelį patarimą gavau pasikalbėti su socialine pedagoge ar su šeima. Mano manymu, jei būčiau turėjusi galimybę pasikalbėti su psichologe, nebūčiau taip pakeitus nuomonės apie save.

Mano nuomone, psichologas mokykloje yra privaloma. Jauno žmogaus mąstymas yra dar tik besivystantis ir mokykloje patiriamos patyčios ar stresas gali tai pažeisti, o ir dažnas jaunuolis bijo apie tai kalbėti su tėvais ir juos skaudinti savo problemomis. Psichologė gali būti tas žmogus, kuriam išsi-

lieji, kuris pataria, kaip elgtis tam tikrose situacijose, o galų gale tiesiog išklaudyti.

Justė (vardas pakeistas)

Ką gali psichologė

Psichologija tau, psichologija man, psichologas ar psichologė kiekvienai mokyklai, psichologija kaip pasirenkamasis dalykas... Ar tai tik retorika ar tai būtinybė? Manau, kad būtinybė.

Mokiniam tai įdomu. Įdomu, nes gali pažinti save, gilintis ir analizuoti savo poelgius, savo mintis, kalbėtis su žmonėmis, kurie turi daug psichologinių žinių, gali padėti nukreipdami mokinių savianalizę tinkama linkme. Vieną kartą teko atidaryti kabineto duris, kur vyko psichologijos pamoka. Mokinių gausa, mirtina tyła, kai kalba psichologijos mokytoja Zita Baranauskienė, maloniai džiugina, o ir mokiniai, kai paklausu, kodėl renkasi šį dalyką (klausu, ar reikės stojant į aukštąją mokyklą), atsako, kad renkasi, nes įdomu.

Ir dar... Kas rytą praeinu pro mokyklos psichologės Akvilės kabinetą. Aš tik mokytoja, bet ne vieną kartą buvau pravėrusi šias duris, ieškodama pagalbos, norėdama išgirsti patarimą. Ji jauna, jos ryšys su vaikais daug artimesnis negu mano, ji geriau supranta mokinių tylėjimą arba garsiai reiškiamas emocijas. „Aš pavargusi, aš

Pravertos durys.

Eglės JUODŽIUKYNIENĖS nuotr.

nespėju kartu su visais, aš nedirštu deklamuoti Viljamo Šekspyro, kai mato ir girdi visa klasė“, – girdžiu dažnai žodžius, sakomus mano mokinių. Ką aš galiu? Tai tik padrasinti, bet negaliu, nemoku nurodyti žingsnių, kaip išdrąsėti, kaip įveikti nuovargį, kaip nebijoti stebinčių bendraamžių. Tai gali mokyklos psichologė. Kai paklausu savo mokinio, ar nori pasikalbėti su psichologe, kaip pakeisti mokymosi stilių, kokias skaitymo strategijas taikyti, kad ilgiausias vadovėlio tekstas netaptų kalimu, jie vis dar man sako, kad aš pakalbėčiau apie juos su Akvile. Vadinasi, mūsų mokiniams dar trūksta drąsos praverti duris. Bet ji atsiras, nes pozityvu spindinčios specialistų akys padeda įveikti baimę.

Irena SAKALAUSKIENĖ,
Putinų gimnazijos
lietuvių kalbos mokytoja
metodininkė